

[Knud Lind]

er alle ramt af forsinkelser. Der er rejst store krav om dagbøder.«

Jyllands-Posten skriver som overskrift i sin leder: »En pinlig affære«.

I disse ord skal hr. Camre og andre ordførere, der hellere så sagen behandlet andetsteds, se årsagen til denne folketingsdebat. Hele bedømmelsen af licitationen er én stor, pinlig affære. I slutningen af Jyllands-Postens leder siger man, at der vil hænge en mistanke om magtmisbrug og interessesammenblanding over regeringen, og det er mere end pinligt.

Man må undre sig over, at justitsministeren, som ellers går for at være et pertentlighedens dydsmønster, ikke for længe siden har sat retfærdigheden i højsædet.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg fortsat ikke har til hensigt at gå ind i en detaljeret drøftelse af den rådgivning, som justitsministeriet har fået, den begrundelse, der er givet fra de rådgivende firmaer, den kritik, der er rejst af de rådgivende firmaers indstillinger, og de modsvar, der er givet.

Bl. a. hr. Arne Melchior sagde, at det, der er sket, ville skade de lavestbydende firmaer. Dertil vil jeg gerne sige, at det på ingen måde er justitsministeriet, der har villet skade eller har søgt at skade de lavestbydende firmaer. Hvis der er sket de lavestbydende firmaer skade, må det nok nærmest være på grund af den omtale, som sagen har givet anledning til. Det er i alt fald ikke det, justitsministeriet eller jeg på nogen måde har villet.

Men når jeg siger det, hænger det sammen med, at det er mit indtryk, at sådan som diskussionen er foregået, med det, der er sagt i dag fra flere ordføreres side, fremgår det med al mulig tydelighed, at det er det råd, justitsministeren har fået fra de rådgivende firmaer, man finder er forkert. Derfor er det et spørgsmål, om ikke de firmaer, der først og fremmest lider skade ved denne diskussion, hvis der er nogen, der gør det, er de firmaer, der tre gange har givet justitsministeren det råd at fastholde tredjelavestbydende. Det er spørgsmålet, om ikke det først og fremmest er de firmaer, hvis renommé ved den diskussion, der har været her i dag, risikerer at lide skade. Det har vi fra vores side

og jeg fra min side i alt fald ikke på nogen måde haft til hensigt.

Der er tale om landskendte, respekterede firmaer, som justitsministeriet og andre ministerier og en lang række kommuner og myndigheder og private firmaer landet over bruger i deres arbejde, og som til dette øjeblik mig bekendt ikke tidligere har afgivet en indstilling om valg af entreprenører, som har givet anledning til kritik i dette hus.

Der er her sket det, at justitsministeren har fulgt en indstilling, som kendte og respekterede firmaer tre gange, uanset de indvendinger, der er rejst imod deres oprindelige indstillinger, har fastholdt og har henstillet til justitsministeren at følge. Jeg ved godt, at det formelt er justitsministerens ansvar, men som diskussionen er forløbet i dag, har kritikerne langt mere klandret private firmaer og respekterede firmaer, end de har klandret justitsministeren. Det er min bestemte overbevisning.

Når f. eks. hr. Askjær Jørgensen siger om forholdene imellem JME, tredjelavestbydende firma, og det rådgivende firma, at det minder om korruption, og bruger andre udtryk om den tætte arbejdsmæssige forbindelse, der er, er det en grov beskyldning mod et firma, der har en kontrakt med staten, med justitsministeriet. Efter de regler, der gælder for firmaer af den art, er det en grov beskyldning mod dem at sige i folketingssalen, at det ligner korruption, at ministeren burde have indset, at det var mistænkeligt, at der kunne være grundlag for mistænkeliggørelse, og at ministeren derfor ikke burde have gjort det. Det er en grov og urimelig beskyldning mod et hæderligt firma.

Et rådgivende firma er forpligtet til på ingen måde at have familiemæssig, økonomisk eller anden lignende forbindelse til firmaer, som de indstiller om, så det på nogen måde kan påvirke deres uafhængighed i forhold til den bygherre, de indstiller til. Jeg har fortsat den bestemte overbevisning, at justitsministeriets rådgivende firmaer til punkt og prikke har levet op til de krav, og jeg går ud fra, at det store flertal i folketinget vil give mig ret i, at det, der først og fremmest er sket her, er, at man via justitsministeren har søgt at sige nogle ting om det rådgivende firmas indstilling, at i hvert fald specielt hr. Askjær Jørgensen har søgt at klandre det